

מ"ת 33150/05/15 - מדינת ישראל נגד דוד כהן, קובי חזן

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 33150-05-15 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 193602/15

בפני כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת
נגד
המשיבים
מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים - עו"ד ישי
1. דוד כהן (עציר)
2. קובי חזן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עירוני

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים.

האישום

1. כתב האישום מונה שני אישומים העוסקים בשלושה אירועים. כפי הנטען, ביום 5.5.15 בשעה 22:30 או בסמוך נסע א.א. (להלן: "הקטין") על אופנוע במסגרת עבודתו כשליח במסעדת "בורגרס בר" ועקף רכב מזדה 3 (להלן: "המסעדה" ו"רכב המזדה") בו נסע המשיב 1 עם שניים אחרים. המשיב 1 עצר את הרכב, חסם את הקטין באמצעות פתיחת דלת הרכב, יצא לעברו ואמר לו "למה אתה מנסה לעקוף אותי", דחפו בחוזקה והפילו מהקטנוע. הקטין נפל והמשיב 1 המשיך לתקוף אותו במכות ובעיטות לגופו. להלן יכונה אירוע זה "האירוע הראשון".

כפי הנטען, הקטין נסע למסעדה כשהוא נסער וחבול. כעבור דקות הגיע המשיב 1 ברכב המזדה למקום, ירד עם שני הנוסעים, שאל "מי זה השליח" והקטין השיב שמדובר בו. המשיב 1 תקפו בסטירות לפניו ודחיפת גופו תוך ששני האחרים מנסים להפריד. להלן יכונה אירוע זה "האירוע השני". נטען כי מעשי המשיב 1 בשני האירועים גרמו לקטין סדק בצלע, נפיחות בפנים וכאבים. למשיב 1 מיוחסת לכן עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

האישום השני עוסק באירוע השלישי. נטען כי בהמשך לשני האירועים הראשונים התקשר המשיב לאחיו ר אבנעים (להלן: "ר") המשמש כסייר בחברת אבטחה כשהוא בוכה ונסער. ר יצא לעבר אחיו כשהוא נוהג ברכב של חברת האבטחה (להלן: "רכב הסיור"). הוא הבין בשני המשיבים משוחחים והמשיך בנסיעה לעבר רכבו של משיב 1 כאשר זה נהג בפראות עד שעצר את רכב המזדה ברחוב הארזים. ר התקרב לרכב המזדה ועצר בסמוך אליו. אז הגיע למקום המשיב 2 כשהוא נוהג ברכב מסוג מרצדס (להלן: "רכב המרצדס") באמצעותו פגע ברכב הסיור והדף אותו כך שרכב הסיור התנגש ברכב המזדה. המשיב 1 יצא מרכב המזדה, ניסה לפתוח את דלת רכב הסיור בעוד ר יושב בו ומשכשל קפץ על רכב הסיור והכה בשמשת הרכב ובגגו בעצמה. במקביל יצא המשיב 2 מרכבו והכה באמצעות אלת בייסבול בשמשת חלון הנהג של רכב הסיור עד שניפץ אותה וכן הכה את ר בכתפו. למקום הגיע רכב מסוג קאיה ממנו יצא אחר

שהכה ברכב הסיור במוט ברזל. ר צעק לקטין "תקרא למשטרה" שאז נמלטו המשיבים והאחרים מהמקום. לר נגרמו שריטות בפנים ובעין, חתכים וחבלות בזרועו וכאבים בכתפו ורכב הסיור ספג נזקים. בגין מעשים אלה מיוחסות למשיבים עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד בצוותא ברכב לפי סעיפים 382(א) ו-413א יחד עם 29 לחוק העונשין, בהתאמה.

בהמשך הלילה, בעודם במרפאת "טרם", התקשר המשיב 1 לקטין, הזדהה בשם אחר וניסה לשכנעו שלא להתלונן. עוד איום על אח אחר של הקטין, תומר אבנעים, כי הוא יודע היכן עובד הקטין וכי לאחר שיעצר החשוד בתקיפה וישתחרר ירביץ שוב לקטין. להלן תכונה התרחשות זו "שיחת השיבוש". בגינה מיוחסת למשיב 1 עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

תמצית טענות הצדדים

2. ב"כ המשיבים טען כי קיימות חולשות בראיות. אושרה נוכחות המשיב 1 באירועים הראשון והשני וכן עימות פיס עם המתלונן, אך נטען שתיאורי כתב האישום "נופחו" כאשר שני האירועים כללו אך דחיפות (פרוטוקול מיום 20.5.15, עמ' 4 ש' 11-13) וכי גרסאות הקטין בעניין זה אינן אחידות (עמ' 6 ש' 31). אשר לאירוע השלישי נטען, כי המשיב 1 לא נטל בו חלק ונמלט לאחר שראה את ר יוצא מרכב הסיור כשהוא אוחז בחפץ שחור דבר שנטען כי אושר בידי ר שטען כי היה לו פנס גדול ברכב. המשיב 2, כך נטען, לא לקח כל חלק באירוע השלישי. ההגנה תוקפת את זיהויו בידי ר בהיסמך על שיחת טלפון בין הקטין לבין ר אליה אתייחס בהמשך ובטענה שמדובר בתיאום גרסאות ובהחלטה משותפת של המשוחחים להפליל את המשיב 2. בהקשר זה נטען גם שר זיהה בטעות אחרים: אחד בשם חיים חפץ וכן את דוד חזן ואושר מלכה שהסתבר שהיו במקום אחר. עוד נטען שר טען שהמשיב 2 נסע ברכב המזדה, ושהזיהוי השגוי מקורו בטעות של הקטין שאמר את השם קובי "וכך זה התגלגל" (עמ' 6 ש' 26-29).

עוד אושר כי המשיב 1 קיים את שיחת השיבוש אך נטען שמטרתו לא הייתה לאיים אלא לשפות את הקטין בשל הנזק לו גרם. נטען כי הפציעות הנטענות לקטין ולר לא נתמכות במסמכים הרפואיים, כי הקטין נראה בסרטון מן המסעדה כשהוא "מסתובב כמו פנתר, רץ ומקפץ" דבר הסותר פגיעה בצלעות. לבסוף נטען כי מצבם של כלי הרכב המעורבים אינו תומך בתיאוריו של ר משברכב המרצדס לא נראית כל פגיעה בעוד שברכב הסיור נראית פגיעה וכי ר בדה את הניגוח בידי המשיב 2 כדי לתרץ מדוע התנגש ברכב המזדה.

3. ההגנה הוסיפה ועתרה לשחרורם של המשיבים לחלופה. המשיבים ללא עבר פלילי, והוצע לשחררם בפיקוח בני משפחה.

4. המבקשת הסבירה, ראשית, כי נקטה זהירות רבה בהעמדה לדין ולא העמידה אחרים שנחקרו באזהרה לדין בהתקיים ספקות. לגבי דוד חזן נטען שר אמר שהוא מזהה אותו בשבעים אחוז בעימות עמו וכך גם לגבי זיהויו של אושר מלכה בידי ר על בסיס צלקת. בדומה נטען שהוחלט שלא לייחס את האישום הראשון למשיב 2 הגם שהקטין טען ששמע את המילים "קובי די" וזאת מתוך זהירות. נדחו הטענות בנוגע ל"ניפוח" האירועים הראשון והשני ונטען שהנטען בכתב האישום נתמך בהודעות הקטין, המשיב 1 והנוסעים מיכאל חזן ובן חיים וכן בדוח הרפואי המראה שהקטין ספג שבר בצלע בכך שמופיע הקיצור fx. נדחו הטענות לתיאום גרסאות ונטען שמדובר בשיח בין הקטין המפוחד לבין אחיו. בדומה נדחו הטענות הנוגעות למעורבות המשיב 2 באירוע השני בהיסמך על גרסת ר ועל סרטון בו נראים הרכבים חולפים לפני האירוע (השלישי). נטען שהשיחה בין הקטין לר לא מציגה בלבול של האחרון, אלא של הקטין וכי לצד שיחת השיבוש קיבלו המתלוננים שיחות נוספים שאינן מיוחסות למשיבים.

ראיות לכאורה

האישום הראשון (האירועים הראשון והשני)

5. לימוד תיק החקירה מחייב להעיר, בפתיח, כי תמצית שיחות הטלפון שבתיק אינה משקפת את השיחות במלואן וכי על המבקשת לדאוג לתמלול השיחות לקראת הדיון בהליך העיקרי.
6. המחלוקת שבין הצדדים באשר לאישום זה אינה נוגעת לעצם מעורבותו של המשיב 1 בהם, אלא לטיב האירוע ועצמתו: האם מדובר בוויכוח בין שני צדדים תוך דחיפות לכל היותר או שמא באופי החד-צדדי של האירועים והאלימות המתוארים בכתב האישום.
7. אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה לעובדות המתוארות בכתב האישום. הקטין מסר בהודעתו הראשונה (מיום 6.5.15 שעה 02:06) כי כאשר ניסה לעקוף את רכב המזדה "הגענו... למצב ששנינו רואים אחד את השני. פתאום הרכב עצר וחסם אותי על ידי פתיחת הדלת של הנהג. הנהג יצא מהרכב ופשוט העיף אותי מהאופנוע. אני נפלתי על הרצפה ואותו נהג פוצץ אותי במכות". שכללו בעיטות, אגרופים ו"כאפות". למרות כאביו נסע הקטין למסעדה שאז ראה את הרכב עובר את המסעדה. עוצר, נוסע לאחור, נעצר ויורדים ממנו שלושה לרבות הנהג ששאל את הקטין מיהו השליח. הקטין הזדהה שאז "חטפתי ממנו מכות רצח פעם נוספת ואני לא יודע מאיפה זה בא לי ולמה". לשאלת החוקר השיב כי דובר ב"כאפות לפני... דחיפות. מכות חזקות ממש. איזה 7-8 כאפות. עד שהתחלתי לבכות". בשני המקרים ניסו הנוסעים ברכב המזדה להפריד.
- בהודעה שלישית (מיום 7.5.15 שעה 21:54) מסר הקטין תיאור מפורט יותר. בניגוד לטענות ההגנה, לא מצאתי בתיאור זה, בהשוואה לקודמו, פערים מהותיים. שוב ציין שכאשר נהג המזדה ראה שבכוונתו לעוקפו הוא פתח את דלת הרכב וכך פגע בקטנוע וגרם לנפילתו על הכביש, יצא מהרכב והחל לבעוט בקטין השכוב על הכביש "ואגרופים ואני מרגיש שנותנים לי כאפות". בדומה תיאר כי באירוע השני ולאחר שהנהג שאל "מי זה השליח" והקטין השיב קיבל מן הנהג מכות למרות ניסיון של אחד הנוסעים לעוצרו.
8. דברי הקטין מתחזקים נוכח קיומו של סרטון ממצלמה המתעדת מיקום שמחוץ למסעדה (מהחומר עולה שמדובר במצלמה של חנות סמוכה). נראה בה חלק בלבד מתקיפת הקטין באירוע השני, כאשר מספר אנשים לרבות הקטין נראים כשהם "נכנסים לתמונה" שאז נראה הקטין נדחף ומקבל מכה לאזור פניו (מונה 21:59:09). מיכאל חן חברו של המשיב 1 אישר כי המשיב 1 נראה בסרטון והחוקר ציין שהדמות עליה הצביע חן היא הדמות שתוקפת את הקטין. חן סיפר כי נכח במקום (הודעה מיום 12.5.15 ש' 169). גם המשיב 1 אישר בחקירותיו כי נכח במקום והתעמת עם הקטין, לדבריו בדחיפות בלבד (הודעה מיום 12.5.15).
9. בהקלטת שיחה מיום 5.5.15 שעה 23:00 (קובץ call_22_59_40_out בדיסק השיחות) נשמע הקטין מטלפן לאחיו ר ומספר "ניסיתי לעקוף אותו, בתוך מזדה 3 בא מזין אותי מכות". כך גם בשיחה נוספת לאחיו תומר בה תומר ממשיך ושואל את הקטין האם נהג המזדה הרביץ לו ונענה בחיוב (שעה 23:01, קובץ call_23-00-30_out). לאורך שתי השיחות ממרר הקטין בבכי.
10. לכך מתווספת שיחת השיבוש בה אעסוק ביתר הרחבה בהמשך. בשיחה זו עלתה האלימות כלפי הקטין ובהמשך כלפי ר. המשיב לא נשמע בה מכחיש את הדברים אלא להיפך, מנסה להגיע להסדר, מזכיר כי הקטין "קיבל מכה" וכי "אפשר לבקש סליחה" ובמקביל מאיים כדי שלא תוגש תלונה. בכך הוסיף וחייד את הראיות בנוגע לאלימות שננקטה כלפי הקטין, וקשר עצמו לאירוע הראשון.
- לבסוף, בתיק ראיות לפגיעות במתלונן, הן פגיעות פיסיות והן למצבו הנפשי בעקבות האירוע. בשיחות הטלפון לר

שנסקרו לעיל נשמע הקטין בוכה. בהודעתו הראשונה ציין החוקר כי הקטין מסר את דבריו כשהוא רועד בכל גופו ובקול רועד, וכי הבחין שהקטין צולע, מתקשה ללכת ועל לחייו דמעות שיבשו. בדוח רפואי של מרפאת "טרם" מליל האירוע נמצאה נפיחות קלה בלחי ימין ו"חשד [לא ברור] לשבר בצלעות - שלא רואים בצילום". בחלק המודפס נרשם, Fx Rib, Muscle Ligament Disorder". בהמשך הדברים אוסיף ואפנה לדבריהם של עדים שונים שראו את הקטין בעת האירועים או סמוך לאחריהם ומסרו כי היה במצב נסער ביותר וחש כאבים.

כל אלה תומכים בגרסת הקטין לפיה המשיב 1 הפיל והכה אותו באירוע הראשון, והוסיף להכותו באירוע השני.

11. נתתי דעתי לדברי המשיב ולדברי חברו מיכאל חן אשר בהודעה מיום 11.5.15 סיפר כי היה עם המשיב 1 ברכב המזדה. חן אישר עימות בין הקטין לבין המשיב 1 דבר התומך בגרסת הקטין. עם זאת, טענתו כי "אף אחד לא הרביץ לו" ולכל היותר דובר בדחיפה וכי הקטין "עקף בכיכר וקילל אותנו" אינה מסבירה כיצד נחבל הקטין ואת מצבו הנפשי בעקבות האירוע. חן אף הכחיש כי בהמשך הותקף הקטין במסעדה, הגם שהדבר נראה בסרטון הוידאו. בהודעת- המשך חזר בו ואישר שהיו דחיפות (הודעה מיום 12.5.15 ש' 130).

בדומה, המשיב 1 תאר את האירוע הראשון תוך ששלל כל אלימות, ואת האירוע השני תיאר כדחיפות בלבד (הודעה מיום 12.5.15). הוא אישר שנסע בעקבות הקטין למסעדה, דבר התומך בטענת האחרון, הגם שטען כי עשה זאת כדי לדבר. בניגוד לשורת עדים המשיב הכחיש כי הקטין היה נסער (ש' ש' 75). כאמור, בשיחת השיבוש אישר המשיב 1 כי הקטין "קיבל מכה" דבר הסותר את גרסתו שלו.

12. ואילו בן חיים, שמספר כי נסע כטרמפיסט ברכב המזדה, אישר כי המשיב 1 ירד מהרכב, קילל את הקטין ודחף אותו. בהמשך, במסעדה, ראה את המשיב 1 מתקרב "לאותו בחור ונותן לו צ'פחה על הכתף". דבריו של בן תומכים אפוא במידת מה בקיומה של אלימות הגם שלא במידה לה טוען המשיב. אלא, שמן הסיבות שצוינו לעיל לרבות חבלות הקטין איני סבור כי יש בדברים אלה של המשיב 1, חן או חיים כדי לגרוע מעצמתן של הראיות-לכאורה.

13. מבחן הראיות לכאורה הוא בקיומו של פוטנציאל ממשי לקביעה, בהליך העיקרי, כי הקטין הותקף בידי המשיב 1 כמתואר באישום הנדון (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96), פורסם ב"נבו"). אני סבור כי הדבר מתקיים וקובע, לכן, כי קיימות ראיות לכאורה למתואר באישום הראשון.

האישום השני (האירוע השלישי)

14. המחלוקת במישור זה לא נוגעת לעצם האירוע ולתקיפתו של ר לרבות שבירת החלון של רכבו. ההגנה מסכימה שהדבר התרחש, אך חולקת על מעורבותם של המשיבים באירוע. עיקר טענותיה עסק בשאלת מעורבותו של המשיב 2 ולכן אפתח בה.

מעורבותו של המשיב 2 באירוע השלישי

15. ההגנה התמקדה בשאלה, האם זיהה ר את המשיב 2 באירוע עצמו כמי שאחז באלה וותקף אותו. כמפורט להלן, אני מסכים כי בשאלה זו קיימת חולשה בראיות, הגם שבעצמה מדודה. ועם זאת, זיהויו של המשיב 2 כאחד התוקפים באירוע אינו נסמך רק על זיהוי פרסונלי בידי ר ומוסיף ונסמך על זיהויו כנהג רכב המרצדס השחור שהשתתף באירוע. במישור זה איני מאתר חולשה. צירוף שני המישורים מקים ראיות לכאורה. אבאר:

16. ר, בהודעה ראשונה (מיום 6.5.15 שעה 3:17) ציין שקיבל שיחה מאחיו הקטין שאמר לו שהוכה וביקש שיגיע

לסייע לו. עוד תיאר באזניו שהותקף בידי יושבי מזדה 3 כסופה. ר החל לנסוע למקום שאז ראה את רכב המזדה וביצע פניית פרסה. רכב המזדה ברח ו"היה לידה עוד רכב שחור והנהגים דיברו ביניהם". נהג הרכב השחור סימן לר לעצור אך הוא נסע אחרי רכב המזדה "הוא נסע כמו משוגע. אני נסעתי אחריו". בשלב מסוים רכב המזדה עצר ור עצר כחצי מטר מאחוריו ורשם את מספר הרישוי "כעבור שניה רכב נכנס בי מאחורה, אותו רכב שחור שדיבר עם המזדה מקודם, והצמיד אותי למזדה. מצד שמאל שלי הגיעה קאיה שטח לבנה ונעצרה ליד". במקביל יצאו אנשים משלושת הרכבים: ממושב הנוסע ליד הנהג ברכב המזדה יצא אדם בשם חיים חפץ שר מכירו והכה בחלון הנוסע שליד הנהג ברכב הסיור. משמאל יצא נהג הרכב השחור עם אלת בייסבול, וכובע מצחיה לבן "הוא נתן מכה לחלון של הנהג עם אלת הבייסבול וניפץ אותו. אני הייתי חגור עם החגורה בתוך הרכב". ר תאר רגעי אימה כאשר "ניסיתי לנסוע ולעוף מהמקום, אבל הייתי חסום על ידי שלושה רכבים. תוך כדי כך אחי הגדול תומר היה איתי על הקו בטלפון. צרחתי לו שיגיע כבר ויכוין ניידת משטרה למקום. ראיתי גם עוד בנאדם עם ברזל ביד שלו. אני לא יודע מאיזה רכב הוא יצא". כשהתקופים שמעו את המילה "ניידת" "מי שהחזיק את אלת הבייסבול נתן לי מכה בכתף עם האלה" והם חזרו לרכביהם ונמלטו. ר נסע אחר הרכב השחור והבחין שנסע עמו עוד רכב קטן ושחור, עד לכניסה לרחוב האתרוג שם חברו אליו תומר וחבר בשם עומרי, שלושתם צעדו לתוך הרחוב והבחינו ברכב השחור הקטן וברכב המרצדס השחור שהיה מעורב באירוע (ש' 23).

זה המקום להדגיש כי כבר בהודעה זו, ולאורך כל גרסאותיו, התמיד ר בטענה לפיה רכב המרצדס השחור היה אחד הרכבים שחסמו אותו באירוע השלישי וכן כי המרצדס "היא זו שדיברה עם המזדה הכסופה בהתחלה" (שם).

ר המשיך ותיאר באותה הודעה כי כעבור זמן החלה התקהלות "ירד אלינו מלמעלה מישהו ממשפחת חזן שאני לא יודע מה שמו, והתחיל לשאול שאלות מה קרה ומה היה". בשלב זה מסר ר את התשובות הבאות:
"... הוא שאל אותי מי נראה לי שעשה את זה. אמרתי לו, קובי חזן.

ש. איך הגעת למסקנה שזה קובי חזן

ת. גם מאחי הקטן שאמר לי שמי שהרביץ לו קוראים לו קובי וגם בגלל שזה שדיבר איתי, היה ממשפחת חזן, אז עשיתי אחד ועוד אחד ואמרתי לו שמה שיש לנו כרגע זה שקובי חזן עשה את זה.

ש. אתה מכיר את קובי חזן בפנים

ת. כן, אני מכיר אותו טוב מאוד

ש. האם ראיתי אותו באותו ערב

ת. כן. הוא היה הנהג של הרכב השחור, שאח"כ התברר שזה מרצדס" (ש' 27-36).

17. ציטטה זו היא הבסיס לטענות שבפניי. על בסיס חלקה הראשון וראיות נוספות אליהן אתייחס בהמשך נטען בידי ההגנה כי ר לא ראה שהמשיב 2 תקפו ורק שיער זאת על סמך דבריו אחריו.

18. לכך יש להשיב באמצעות הניתוח הבא: ר טען כאמור כי ראה את המשיב 2 באירוע השלישי כנהג המרצדס השחור שלפני האירוע נצפה על ידו משוחח עם רכב המזדה ובאירוע עצמו חסם את רכבו של ר ויחד עם אחרים יצא לעברו עם אלה והכה ברכב הסיור ובו. לאמירה זו שני חלקים: האחת, כי ר ראה את המשיב 2 אוחז באלה ומכה בו וזיהה אותו על סמך מראה פניו. השניה, כי נהג המרצדס, שחסם את דרכו לאחר ששוחח מראש עם יושבי רכב המזדה, הוא שיצא ותקף אותו באלה וכי דובר במשיב 2. היינו, החלק השני מקשר את המשיב 2 לתקיפה לא באמצעות זיהוי פנים אלא כנהג רכב המרצדס.

19. אדון בשני החלקים: אשר לשאלה האם ר זיהה את המשיב 2 מכה בו על סמך מראה פנים אני נכון לקבל, כי ר

הביע מידה של חוסר בטחון בזיהוי.

קשה לקבל כי החלק הראשון בציטטה המובאת לעיל הוא שמבסס חוסר בטחון בזיהוי. שהרי, הקטין עצמו כלל לא היה באירוע השלישי וממילא שלא יכול היה למסור לר מי התקף אותו. הציטטה אינה מבהירה למה התייחס ר בתשובה לשאלה "מי נראה לי שעשה את זה" או "זה קובי חזן": האם מדובר בזהות האדם שתקף את אחיו בשני האירועים הראשונים, או בזהות האדם שתקף אותו באירוע השלישי. נושא זה יעמוד לבירור בהליך העיקרי וברי כי אם מדובר באפשרות הראשונה (דבר שעל פני הדברים נתמך בכך שר סיפר כי אחיו מסר לו "שמי שהרביץ לו קוראים לו קובי") הרי שהדבר מבאר את תשובתו לשאלות האמורות ואת היחס בינה לבין המשך הציטטה ואמירתו כי ראה את המשיב 2 באירוע השלישי.

ועם זאת, בהמשך הודעתו הראשונה סיפר ר כי בעת היותו ב"טרם" קיבל שיחה מאדם שהזדהה כדוד חזן בה נאמר "שזה אחיו הקטן". ברגע הזה נהיה לי ברור במאה אחוז שזה קובי חזן הוא זה שהרביץ לאוטו שלי ולי". אמירה זו מעידה לכאורה, שקודם לאותה שיחה לא היה ר בטוח לחלוטין שהמשיב 2 הוא התוקף. כך גם תשובתו לשאלה מי פגע ברכבו:

"ת. מי שהיה ברכב השחור, או המזדה או המרצדס ואני חושב כמעט בוודאות שזה היה קובי חזן

ש. אתה אומר שאתה מכיר את קובי חזן היטב, למה אתה לא בטוח

ת. כי בכל זאת חטפתי זכויות לפנים באותה שניה. אני לא יכול לשקר. אני לא בטוח" (ש' 61-58)

ושוב:

"מישהו, שנראה לי שזה קובי חזן, ירד עם אלת בייסבול ופוצץ לי את החלון של הרכב ונתן לי מכה בכתף..." (ש' 64).

20. עוד אציין שעומרי כהן, שפגש את ר סמוך לאחר האירוע השלישי, תאר שהלה סיפר "שהוא לא מכיר את התוקפים בפנים, אבל כנראה אחד מהם הוא 'קובי' כי הוא שמע את השם בשטח, שאחד מהמעורבים קורא לו ככה" (הודעה מיום 6.5.15 ש' 11-13. ראו גם ש' 37). מדובר כמובן בעדות שמיעה, אך מצאתי לשקול גם אותה היות שהיא פועלת לזכות ההגנה.

21. נתתי דעתי גם לשיחות הטלפון שבין ר לקטין בה שוחחו אודות התוקף טרם החקירה (שיחות מיום 6.5.15 שעה 12:10 ו-12:32, קבצים call_12-08-31_out ו-call_12-27-40_ini בדיסק השיחות). האזנתי לשיחות, ואני סבור כי הגם שיש בהם לתרום לחולשה הראייתית הנדונה, הרי שלא מדובר בהוכחה ניצחת כי ר לא ידע מי תקף אותו. התרשמתי היא כי בשיחה הראשונה בזמן הקטין מציג לר כי הותקף בידי זה או אחר (אין עוררין כי הקטין לא היה בטוח מה שמו של מי שתקף אותו, אותו לא הכיר קודם לכן - ראו הודעתו הראשונה בה סבר שמדובר ב"קובי" ש' 53, הודעתו השניה בה טען ששמו דוד כהן, והודעה שלישית בה חזר וסיפר שתוך כדי התקיפה שמע ברקע "קובי די" וכי התוקף הינו דוד כהן). ר מגיב לאמרות הקטין בחוסר סבלנות ואומר לקטין להמתין ולהוציא תמונות מהאינטרנט שאז ינסה לזהות. יש לצייין שבין היתר עומד ר על כך שבתקיפה היתה מעורבת מרצדס שחורה הגם שהקטין אומר לו דברים אחרים ור מגיב "לא לא זה מרצדס" (מונה 00:59). בשיחה המאוחרת ר כועס על הקטין על כך שאמר לו את השם חיים חפץ. בהמשך הקטין אומר לרי מי לדעתו היה מעורב באירועים השונים. במהלך זה עומד ר על שלו בנוגע למשיב 2 "קובי מעורב" (מונה 01:40). בהמשך הם דנים בתוקפים ובין היתר "זה שבא מאחורי מרצדס שחור מי זה היה" והמשיב עונה "קובי" (מונה 02:11). בין היתר טוען הקטין שהתוקף שהגיע מהצד היה ברכב BMW ור מתעקש שדובר ברכב קאיה. לא התרשמתי כי בשיחה זו יש מבחינתו של ר ניסיון "לתאם גרסאות" ואיני רואה סיבה שיעשה כן משבוסס כי אין לו כל סכסוך עם המשיב 2 דווקא. ועם זאת, יש בשתי השיחות, בשאלת ר אודות זהות נהג המרצדס ובעובדה שר אינו דוחה בתוקף את דברי הקטין אלא מותיר מקום ל"המשך בירור" לאחר הוצאת התמונות

כדי להתווסף לציטטות שהובאו לעיל מחקירתו בביסוס חולשה ראייתית בשאלה האם ר זיהה את המשיב 2 על סמך מראהו בזמן אמת.

22. על רקע כל אלה יש לקבוע, כי קיימת חולשה ראייתית בשאלה האם ר זיהה את המשיב 2 כאמור. עם זאת אציין שניים: ראשית, כי לא מדובר בקביעה אודות מהימנותו של ר. הלה עבר תקיפה בסיטואציה מהירה ואינטנסיבית בידי מספר תוקפים, דבר המסביר את חוסר הבטחון שלו בזיהויו. שנית, אמירה בדבר "חולשה ראייתית" היא, כמובן, עניין של מידה. לעניין זה יש להפנות לאינדיקציות הפועלות בכיוון ההפוך:

בשיחת טלפון עם מוקד 100 בסמוך לאירוע. בעודו ברחוב האתרוג ממתיין לניידת (קובץ בשם "053-4247724 10.5.15 13:46") נשמע ר אומר למוקדנית "אני יודע מי זה. נראה לי שזה חזן".

חשוב מכך, בהמשך חקירותיו הביע ר בטחון מלא בזיהויו המשיב 2. בהודעתו השניה מיום 6.5.15 שעה 16:18 ובהודעה שלישית מיום 7.5.15 שעה 19:47 חזר ונקב בשמו של המשיב 2 כתוקף שיצא מרכב המרצדס וטען שזיהה אותו תוקף מטווח קצר וזאת ללא הסתייגות. בהודעה השלישית סיפר כי עובר לאירוע השלישי ראה את המשיב 2 משוחח עם נהג רכב המזדה ואז מסמן לר לעצור. דברים דומים נמסרו בידי ר בעימות מיום 6.5.15 בינו לבין המשיב 2.

מן הראיות עולה שר הקפיד וניסה לדייק בדבריו. מקום בו טעה בזיהויו, למשל זה של חיים חפץ, דאג בהמשך לתקן זאת. כך גם בנוגע לזיהויו של דוד חזן שתחילה הובע בבטחון אך בהמשך, בעימות ביניהם, הבהיר ר שהוא בטוח בנוכחותו במקום ב"שבעים אחוז". בדומה זיהויו של אושר מלכה כאשר בעימות עמו ציין ר כי זיהה אותו לא על סמך פניו אלא על סמך צלקת. הדבר מקשה על טענת ההגנה לפיה לאחר זיהויו שגוי התמיד ר בטענה לפיה הוא מזהה את תוקפיו ברמת בטחון מלאה. מנגד, לגבי המשיב 2 נותר ר איתן בעמדתו לאורך ההודעות שנסקרו לעיל וכן בעימות עמו. עוד לא נטען או בוסס שלר מניע כלשהו להפליל בכזב מי מן המשיבים, משאין ביניהם יחסים מוקדמים ואת המשיב 1 כלל לא הכיר לפני האירועים. כל אלה מחזקים את עצמת הראיות.

23. לסיכום חלק זה אני קובע, כי קיימת מידה של חולשה בראיות בנוגע לשאלה האם ר זיהה, בזמן אמת, את המשיב 2 על סמך חזותו כמי שתקף אותו.

24. אלא, שכאמור לא מדובר במישור היחיד הקושר בין המשיב 2 לבין התקיפה. מישור נוסף נוגע לרכב המרצדס. לכל אורך גרסאותיו - וכן בשיחות עם הקטין כמצוין לעיל - עמד ר על האמירה לפיה נהג רכב זה נראה על ידו משוחח עם נהג רכב המזדה לפני האירוע, ובאירוע עצמו חסם את דרכו של ר יחד עם האחרים ונהגו ירד ותקף אותו באלה.

25. המשיב 2 עצמו מאשר את עצם נוכחותו באירוע השלישי וכי נהג ברכב המרצדס השחור (הודעה מיום 6.5.15). לפי תדפיס מיום 7.5.15 שבתיק, בבעלותו רכב כזה. לדבריו באותה הודעה חלף על פני המכוניות שהיו באירוע, שמע רעש, הסתכל במראה וראה חלון נשבר אך לא עצר (ראו גם הודעה מיום 11.5.15 ש' 50).

26. ר, בהודעותיו בהן קשר את נהג המרצדס לתקיפתו באירוע השלישי, הוסיף וסיפר כאמור כי עקב אחרי רכב זה לאחר האירוע, עד שהרכב הגיע לרחוב האתרוג, אזור בו מתגוררים מי מבני משפחתו של המשיב 2. המשיב 2 אישר בחקירותיו כי נסע ממקום האירוע לרחוב האתרוג. אף תומר אבנעים, אחיו של ר, שהגיע לרכב המרצדס ברחוב האתרוג סמוך לאחר האירוע השלישי העיד כי בדק ומצא שמכסה המנוע היה חם כך שהרכב נסע "לא מזמן" (ש' 28). בעניין זה לא קיים אפוא ההיסוס עליו עמדתי לעיל בדבריו של ר בנוגע לזיהויו האיש עצמו - המשיב 2 - כמחזיק באלה ותוקף. היסוס, שהוסבר על ידי ר בסיטואציה המהירה והאלימה שעבר.

27. סרטון בו נקלט רכב מאזדה אפור נוסע יחד עם שני רכבים שחורים, ובמרחק מה אחריהם נוסע רכב הסיור (דבר שיכול היה להתרחש רק לפני האירוע השלישי לאור תיאוריו של ר) מספק תמיכה נוספת לקשר שבין רכב המרצדס

השחור ובין רכב המזדה באירוע השלישי. עם זאת יש להותיר להליך העיקרי את הזיהוי המדויק האם אחד הרכבים השחורים הוא אכן רכב המרצדס ולכן משקלה של התמיכה שמספק סרטון זה בשלב זה הוא נמוך בלבד.

28. חשוב מכך, גרסאותיהם של ר ושל המשיב 2 לא יכולות להתיישב זו עם זו. ר מתאר מרצדס שחורה שחוסמת אותו, נהגה תוקף אותו, ובהמשך ישיר הוא (ר) עוקב אחריו עד לרחוב האתרוג. לא ייתכן שעקב בשגגה אחר המשיב 2 שכבר חלף במקום לטענתו בעיצומה של התקיפה (שכן ראה שמאחוריו שוברים את חלון רכב הסיור).

29. מכאן שלעניין זה מדובר בגרסה מול גרסה. כידוע, שלב הראיות לכאורה אינו השלב להכריע במהימנות הגרסאות. זאת ועוד, האינדיקציות הקיימות מחייבות, לצורך השלב הנוכחי, להעדיף את זו של ר.

זאת ממספר סיבות: לרי לא היתה סיבה לקשור את רכב המרצדס לאירוע לולא כך היה. הוא גם לא יכול היה לדעת, בעת שמסר את הודעתו הראשונה, כי המשיב 2 נהג באותו יום ברכב מרצדס שחור, או כי המשיב 2 יאשר שנהג ברכב זה, אלא אם ראה אותו עושה זאת כפי שטען בהודעותיו.

ר גם לא יכול היה ללמוד נתונים אלה מן הקטין, וזאת בהתייחס לציטטה שהובאה לעיל מדברי ר עליה סומכת ההגנה, שכן הקטין לא היה באירוע השלישי עצמו וטען טענה אחרת: כי המשיב 2 נסע עם המשיב 1 ברכב המזדה באירוע הראשון והשני ואף ניסה להפריד בין הניצים באירוע השני (כך בהודעתו מיום 7.5.15 שעה 21:54 ובעימות עם המשיב 2). לא יתכן, אפוא, כי הקטין הוא שאמר לר לערב בכזב או בשגגה את רכב המרצדס.

זאת ועוד, טענתו של ר לרצף זמנים ישיר בין התקיפה באירוע השלישי לבין הגעתו לאירוע האתרוג נתמכת בסמיכות הזמנים. ההתרחשויות כולה קצרה מאוד, כאשר לפי דיסק השיחות בשעה 23:03 מוסר הקטין לר את תיאור רכב המזדה, וכעבור שש דקות בלבד - בשעה 23:09 כבר מספר לו ר שהוא נמצא ברחוב האתרוג ושניפצו לו את השמשה (ישנן שתי שיחות מדקה זו). פרק הזמן הקצר תומך בטענת ר כי נסע מן האירוע השלישי בעקבות תוקפו שברכב המרצדס, עד שהגיע לרחוב האתרוג.

30. כל אלה קושרים את נהג רכב המרצדס, הוא המשיב 2, לתקיפתו של ר.

31. ההגנה ניסתה לנתק את הקשר שבין רכב המרצדס לבין התקיפה בטענה לפיה היות שבתמונות לא נראית על רכב המרצדס פגיעה, הדבר שולל את טענת ר כי הרכב פגע ברכב הסיור וכך גרם לו להתנגש ברכב המזדה. איני יכול לקבל זאת. לא איתרתי בתיק תמונות של חלקו האחורי של רכב הסיור, שהוא הרלבנטי לטיעון. יש לציין שר, בשיחה למעסיקו בה תאר את הפגיעות ברכב הסיור, אמר "בפח מאחורה אני לא רואה מכה" (call_23-16-02_in בדיסק השיחות). בנוסף, מובן שהעדר סימנים על הרכבים לא שולל את הטענה האמורה שכן אפשר שהפגיעה היתה בעצמה נמוכה שלא הותירה סימן בחזית רכב המרצדס. לבסוף, דין הטיעון לפיו קיומה של פגיעה באחורי רכב המזדה מעידה על עצמת הפגיעה של רכב הסיור בו להידחות, שכן מהראיות עולה שברכב המזדה היתה פגיעה מאחור עוד לפני האירוע (הקטין מספר על כך לר בשיחה מיום 5.5.15 שעה 23:03, קובץ call_23-03-16_in)

32. כך, קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב 2 לתקיפתו של ר באישום השלישי, בשני מישורים: המישור האחד כנהגו של רכב המרצדס שחסם את דרכו של ר ותקף אותו, מישור בו קיימות ראיות בעצמה משמעותית. המישור השני, כמי שזוהה בזמן אמת בידי ר כאוחז באלה ותוקף, מישור בו קיימת חולשה.

די היה במישור הראשון כדי להוות ראיות לכאורה לנטען בכתב האישום. היינו, גם ללא אמירה של ר כי זיהה את המשיב 2 תוקף אותו, די היה באמירותיו בנוגע לנהג המרצדס בצירוף הראיות המראות כי נהג זה היה המשיב 2. כאשר מתווסף לכך גם הזיהוי הישיר וגם אם עצמתו אינה מוחלטת, אין אלא לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה למעורבותו הנטענת של המשיב 2 באירוע השלישי.

מעורבותו של המשיב 1 באירוע השלישי

33. אף לענין זה קיימות ראיות לכאורה. המשיב 1, בשיחת השיבוש שלאחר האירוע השלישי, ביקש בין היתר לשוחח עם ר וזאת, לדבריו בהודעתו מיום 12.5.15, כדי "להגיע להסדר איתו". הוא טען אמנם כי ביקש זאת משום שר פגע ברכב המזדה והוא רצה שריגיע ויפצה אותו, אך טענה זו נשמטת בכך שהזדה בשיחת השיבוש בשם בדוי כ"יוסי לוי" וממילא שלא ביקש פיצוי עבור עצמו. האזנה לשיחה מעלה כי מדובר בין היתר בהצעה לתשלום כספי כדי להימנע מתלונה, וכן איום כפי שיפורט בהמשך בעת הדיון בשיחה זו. הכללת ר בה, שכידוע לא נפגע אלא באירוע השלישי, ובהמשך הבעת רצון מצד המשיב 1 לפצות עבור חלון (ובחקירתו של המשיב חידד: "של האוטו שלו כי נשבר לו החלון" - הודעה מיום 12.5.15 ש' 237) מוסיפה ומעידה על רצונו של המשיב 1 להימנע מתלונה בגין מעשיו באירוע השלישי. יצוין עוד שבשיחה זו טען המשיב 1 באזני תומר שר "נתן מכות לשתי מכונות" וגרם להן נזק, דבר שלא טען בהודעתו ואינו מתיישב עם הגרסה שהציג בה ואשר תיסקר בהמשך.

34. האירוע השלישי התרחש בסמיכות זמנים כמפורט לעיל ובקשר ענייני לאירועים הראשון והשני, שכאמור בוצעו בידי המשיב 1. אותו רכב - רכב המזדה האפור, היה מעורב בשניהם כאשר אין מחלוקת כי המשיב 1 נהג ברכב זה וכי רכב הסיור התנגש בו מאחור (למשל הודעת המשיב מיום 12.5.15 ש' 2, הודעת מיכאל חן מיום 12.5.15 ש' 82). האירוע התרחש לאחר שראיתר רכב זה ודלק אחריו. כל אלה מוסיפים וקושרים את המשיב 1 לאירוע השלישי.

35. על רקע זה, אינני סבור כי הפערים בדבריו של ר בדבר זיהויו של המשיב 1 כמשתתף באירוע השלישי גורעים בצורה ניכרת מעצמת הראיות לכאורה כנגד המשיב 1. נתתי דעתי לפערים אלה: ר לא טען בהודעתו הראשונה כי אחד התוקפים בפועל היה נהג רכב המזדה. הוא תיאר כי נוסע ברכב זה בשם חיים חפץ השתתף בתקיפה, וכן נהג רכב המרצדס ואדם נוסף שאינו יודע מיהו (ש' 66). בהודעתו השניה הסביר שטעה בזיהוי התוקף מרכב המזדה וכי לאחר שבדק בתמונות בפייסבוק זיהה אדם בשם אושר מלכה כמי שירד מרכב קאיה לבן והכה בידיו על חלון הנהג של רכב הסיור, והוסיף וראה את המשיב 1 כמי שירד מרכב המזדה, קפץ על שמשת הרכב והכה באגרופים על השמשה ועל הגג (ראו גם דבריו לשוטרת לפידס במזכרה מיום 6.5.15, פס' 5). עוד הוסיף שזיהה את המשיב 2 ואת דוד חזן. בהודעתו השלישית חזר וטען שנהג רכב המזדה השתתף בתקיפה (ש' 36) וציין שוב כי מדובר במשיב 1 ולא בחיים חפץ תוך שהסביר ש"באותו רגע של כל הבלאגן ואחרי הבדיקות בטרם זה מה שחשבתי. אבל היום שאני משחזר את האירועים אני בטוח שחיים חפץ הזה לא היה שמה וזה היתה טעות". גם בהודעה הרביעית טען כי נהג המזדה תקפו (הודעה מיום 14.5.15, ש' 25).

36. כאמור לעיל, ניתן להבין את הפערים בדבריו ר נוכח האירוע המהיר והטראומטי שחווה. ועם זאת, התפנית בדבריו אודות זיהוי המשיב 1 מצריכה זהירות וזאת גם בשם לב לדברים שנקבעו לעיל בנוגע לזיהוי חזותי של המשיב 2 ואחרים שבשם נקב בידי ר. אלא, ששיחת השיבוש, מעורבות רכב המזדה (כאשר גרסתו העקבית של ר היא כי התוקף הגיע מרכב המזדה, ונתמכת בעצם ההתנגשות בין שני הרכבים), הקשר בין המשיב 1 לרכב זה והקשר בין האירוע השלישי לקודמיו - כל אלה מתווספים לזיהויו של המשיב 1 בידי ר וקושרים אותו לתקיפה באירוע השלישי.

37. הן המשיב (הודעה מיום 12.5.15) והן חברו מיכאל חן הציגו גרסה לפיה נהג רכב הסיור יצא לעברם אוחז במשהו שחור, הם נמלטו והוא רדף אחריהם עד ש"נכנס בנו בחוזקה מאחורה" והם נמלטו. בשלב זה של בחינת ראיות לכאורה אין מקום לתת עדיפות לגרסה זו על פני גרסתו של ר. זאת ועוד, אין בה להסביר את הפגיעה הקשה ברכב הסיור שבין היתר נפצה שמשתו ובר שספג חבלות פיסיות ומצבו הנפשי לאחר האירוע היה מורכב כמתואר בידי העדים אליהם אפנה בהמשך.

גם הודעתו של אחיו של ר, תומר אבנעים, סותרת את גרסת המשיב 1 וחברו. תומר תאר כי ראה את רכב המזדה

מתרחק ממקום האירוע השלישי, בו נמצא רכב הסיור הפגוע, במהירות "שמעתי את הקיק דאון של הרכב, כלומר הנהג לוחץ כל שניה גז כדי להתקדם יותר מהר ולברוח מן האיזור" (הודעה מיום 6.5.15 ש' 9). מכך עולה שהרכב נסע מהמקום רק לאחר התקיפה מושא האירוע השלישי.

עוד נשללה גרסתו של המשיב 1 כי ראה את ר יוצא מרכב הסיור במהלך האירוע השלישי בידי ר בהודעותיו, בהן חזר וטען שהותקף בעודו ישוב ברכב. הנזקים לרכב מתיישבים עם ניסיון להגיע אל הנהג הישוב ולפגוע בו.

לכל אלה מתווסף תיאורו של ר אודות המהלך שקדם לאירוע השלישי, עת זיהה את רכב המזדה ונהגו, לאחר היוועצות עם נהג המרצדס, נסע מן המקום במהירות עד לאירוע השלישי, וכן הסרטון אליו התייחסתי לעיל בו נראה רכב הסיור דולק בעקבות רכב המזדה ושני רכבים שחורים לפני האירוע השלישי. כל אלה אינם מתיישבים עם גרסת המשיב 1.

38. לכן, ולמרות הפערים עליהם עמדתי לעיל בשאלת זיהוי המשיב 1 בידי ר, קיימות לכאורה גם למעורבותו של המשיב 1 באירוע השלישי.

שיחת השיבוש

39. זו הוקלטה (קובץ call_00-11-32_in בדיסק השיחות) ואין מחלוקת כי הדובר הינו המשיב 1, הגם שהוא הזדהה בפני בני שיחו כ"יוסי לוי" שמנסה "לגשר" בשם חבריו שהיו מעורבים באירוע.

40. האזנה לשיחה מעלה כי המשיב 1 ניסה בה, בהצעות לרבות משפטי איום כמפורט להלן, להניא את הקטין ור מלהתלונן במשטרה, בעודם מקבלים טיפול רפואי במרפאת "טרם". כפי שצוין לעיל, המשיב 1 ביקש תחילה מהקטין לדבר עם ר והציע לר "לסגור לך את הפינה הזו, אתה רוצה שישלמו לך, ידברו איתך". ר העביר את הטלפון לאחיו תומר והמשיב נשמע מציע "אנו רוצים להגיע לעמק השווה". תומר מבהיר שתקפו את שני אחיו "חילעו אותו מכות... ניפצו לו שמשות.. עכשיו אתה רוצה לדבר איתי להגיע לעמק השווה?". המשיב מגיב "עצור. מה שקרה קרה, אי אפשר להשיב את הגלגל אחורה... שכח מזה, זה כבר אפשר לבקש על זה סליחה, ואפשר לסגור את הפינה... אתה רוצה להרוג בן אדם בגלל דבר כזה?". המשיב 1 טוען באזני תומר שר "נכנס לי באוטו, עשה רוורס... נתן מכות לשתי מכוניות" ומציע לדבר. תומר בתגובה מתאר כיצד ארע האירוע. המשיב עונה "כל מה שאמרת צדקת, עכשיו מה אתם רוצים? תבוא נשב נדבר, מה שנוגע לכם על החלון נשתתף בו, אין בעיה, הילד אח שלך קיבל מכה, נבקש ממנו סליחה". תומר מוחה "חילעתם אותו מכות... הילד כל הזמן בוכה לי. אני מבין שאתה בא לגשר שלא [לא ברור] את החברים שלך ולא ישימו תלונה... אנחנו מטפלים בזה עד הסוף". המשיב 1: "איך שאתה מדבר שיכולים ללכת למשטרה אתה יכול להמשיך ככה [לא ברור] ואתה יכול ללכת בדרך שלי שמה שמגיע לך תקבל ונצטער וכולם מבקשים סליחה... שלא תלך למשטרה ואחרי זה הוא, הילד שלך" (מונה 06:30) ואחרי המשך שיחה "תלך, יעצרו אותו, יחקרו אותו, ישחררו אותו, פתאום יתעצבן יראה את אח שלך עוד הפעם וחס וחלילה יריב איתו עוד פעם, מה יש לך מזה". תומר מוחה "אתה מאיים עלי". המשיב "אני לא מאיים, מה יצא מזה, סתם מריבות... קרה נזק, ישלמו את הנזק, לא קרה כלום". בהמשך אומר תומר "אני מקווה מאוד שזו פעם אחרונה שאתה מאיים עלי" והמשיב "אני לא מאיים... אני רק באתי לגשר" ובהמשך "אתה רוצה להגיש תלונה, אני אומר לך שבמקום זה... יש או להמשיך ראש בקיר, או להגיע לעמק השווה...".

41. אמירות אלה והקשרן מקימים פוטנציאל להרשעת המשיב 1 בעבירת איומים. מכאן שקיימות ראיות לכאורה גם במישור זה.

עילות המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

עמוד 10

42. האירועים מושא כתב האישום מציגים נכונות של המשיבים לנקוט באלימות ברוטאלית כלפי הקטין ואחיו ר, ללא סיבה נראית לעין. גם אם "חתך" הקטין בקטנועו את המשיב 1, הפלתו מהקטנוע והפלאת מכות בו, ובהמשך נסיעה למסעדה והמשך הכאתו תוך גרימת חבלות כמתואר לעיל והגם שמעורבים מנסים להפריד, מעידים על נטייה של ממש לאלימות מצדו של המשיב 1. המשך האירועים, בדגש על התארגנות מהירה בחלוף מספר דקות, חסימתו של רכב הסיור במהלך מתוזמן בידי מספר רכבים, ותקיפתו בחבורה, בתקיפה חריגה בעצמתה הכוללת שימוש באלה ובמוט ברזל, מעידה על סיכון של ממש הנשקף משני המשיבים.

43. על עצמת האירועים ניתן ללמוד לא רק מתיאורם, אלא גם מן הנזק שנגרם. בתיק תמונות המציגות פגיעות ניכרות ברכב הסיור. עומרי כהן תיאר כי רכב הסיור "היה מושחת כולו, החלונות היו שבורים". גוזיף קוריק תיאר כי שמשת רכב הסיור נשברה ונגרם נזק לטמבון ולפח ממכות. ר בשיחה סמוך לאירוע עם מעסיקו מספר "הרסו את האמא של הרכב הרסו" וכי "כולו" דם וזכוכיות (call_23-16-02_in בדיסק השיחות). הדו"ח הרפואי בעניינו מציג שריטות וכאב בכתף ובתמונות נראות שריטות על הזרוע ובפנים. על פציעות הקטין עמדתי לעיל.

44. חשוב מכך - מן הראיות עולה כי המתלוננים עברו טראומה של ממש. ר חזר ותאר באזני חוקריו את רגעי האימה אותם חווה, בעודו מותקף ממספר כיוונים כשהוא לכוד ברכב החסום, ללא יכולת להימלט "ראיתי רק את המוות ראיתי שחור באותו הרגע" (הודעה מיום 7.5.15 שעה 19:47 ש' 41). הוא תיאר, כמצוטט לעיל, כיצד צרח בזמן אמת לתומר אחיו שהיה עמו בקשר טלפוני לסייע לו ולהזמין נידת בטרם ייפגע בצורה קשה. שיחות הטלפון בינו לבין הקטין בזמן אמת מציגים גם את מצבו של האחרון, הנשמע ממרר בבכי עקב המכות שספג מהמשיב 1 באירוע הראשון והשני ומתקשה להבין מדוע הותקף בצורה שכזו בידי אדם שכלל אינו מכיר.

עדים נוספים מתארים מצב נסער ביותר, עד כדי קושי בתפקוד, של הקטין ור בעת האירועים או בסמוך להם: כך זיו אקוע (הודעה מיום 7.5.15 שעה 15:11), אלרואי בלילטי (הודעה מיום 7.5.15 ש' 7), דוד גבאי (הודעה מיום 6.5.15 ש' 77), מרדכי חזן (הודעה מיום 10.5.15 ש' 10), רונית כהן (הודעה מיום 8.5.15) ועומרי כהן (הודעה מיום 6.5.15 ש' 9). אני מביא את התיאורים במלואם, אך עולה מהם התנהלות של מי שחוו אירועים קשים ביותר. כדוגמא אחת אציין את דברי תומר אבנעים שסיפר כי ר, סמוך לאחר האירוע השלישי, "היה מבועת, התרשמתי ממנו שהוא ניצל בנס מהאירוע. הוא רעד, בקושי דיבר, לא אחז במציאות באותו רגע" (ש' 22-23). בהמשך פגש תומר בקטין שהיה "היסטרי ובכה" (ש' 33).

45. מן הראיות עולה גם כי תחושות המתלוננים לא הסתיימו באירועים או בסמוך להם. ניכר פחד של ממש של שני המתלוננים מפני הבאות. תומר ביקש מחוקריו "תתפסו אותם. האחים שלי בפחדים. ר לא מסוגל ללכת לעבודה. אוריאל בטרומה. הוא לא ישן לבד הלילה, אמא שלי ישבה במיטה לידו, חיבקה אותו. הוא לא מוכן לצאת לבד מהבית כי הוא מפחד" (הודעתו הנזכרת לעיל, ש' 68-69). לצד שיחת השיבוש המאיימת שקיבלו מן המשיב 1, טענו המתלוננים שחוו פניות מגורמים שונים שאינן מיוחסות למשיבים בכתב האישום אך העצימו את תחושות האיום המלוות אותם. לדוגמא, הקטין בהודעתו הראשונה (ש' 29) סיפר שעובדי המסעדה טלפנו ואמרו לו כי מדובר בעברין ושלא כדאי לו להתלונן, והביע את חששו "שיעשו לי משהו יותר גרוע. אני מפחד ללכת ברחוב". בהודעה שניה סיפר על שיחות טלפון נוספות שקיבל, האחת לטענתו בוצעה בידי אותו אדם שקיים את שיחת השיבוש ממספר טלפון של עובד אחר במסעדה שביקש לא לערב אותו "נראה לי הוא פוחד", ולמחרת מחברו בלילטי ואביו שביקשו "לערוך סולחה" שאמרו שהם דואגים לקטין "עזוב אותך ותבטל את התלונה. אמרתי לו שאני פוחד לצאת מהבית...". הוא תיאר שיחה נוספת בהמשך מ"דוד כהן" בנוכחות אביו של החבר. אציין כי שמעון בלילטי, אבי חברו של הקטין, אישר בחקירתו כי המשיב 1 היה מעורב בשיחה זו וטען כי לאחר שסיפר לו שרם עם אדם בשם אבנעים "דוד כהן התקשר אלי ועשיתי לו שיחת וועדה עם אוריאל, רצה לבקש ממנו סליחה, ראיתי בתוך השיחה שהם

צועקים אז אוראל ניתק" (הודעה מיום 10.5.15 ש' 9-8). עולה אפוא כי המשיב 1 פנה למתלוננים לא רק ב"שיחת השיבוש" אלא גם בהזדמנות נוספת.

בהודעה שלישית סיפר הקטין כי עובדי המסעדה שישבו מחוץ לה המליצו לו לא להתלונן "אתה לא יודע עם מי התעסקת" (ש' 32-33). הקטין הוסיף וסיפר על מספר שיחות טלפון מאנשים שונים שהמליצו לו שלא להתלונן, לרבות שיחה שקיבל "אתמול בצהריים" ממי שהזדהה כ"זה שהתווכחת איתו בכביש" והמליץ לו לבטל את התלונה (ש' 36-51). עוד טען שאדם בשם נפתלי חזן "מחפש את אמא שלי בנרות... ומנסים לקבוע פגישה כדאי לשלם את הנזקים ונשלם לנו כסף על השתיקה. הם רוצים לסדר את העניין ולא היתה פגישה כי לא הסכמנו".

46. גם ר תיאר בפני חוקריו שיחות טלפון שהתקבלו בעודם בטיפול ב"טרם" הן לטלפון של הקטין והן לטלפון של בן דודו - שיחה מבן משפחתו של המשיב 2 "אמרו שם שדוד חזן רוצה לדבר איתו". בהודעה שניה תיאר כי מאז האירוע אינו עונה לטלפונים ממספר חסוי וכי "יש לי ילדה קטנה ואישה בבית ופחדתי שיגיעו גם אליי" (ש' 26). בהודעתו תיאר של אירועים שונים בסביבתו המגבירים את חששו, לרבות פניות אליו (ש' 27-40). כשנשאל אם יש לו מה להוסיף השיב "אני ראיתי את המוות מול העיניים שלי וכרגע אני חושש לחיי ולחיי אחי הקטן ושאר בני המשפחה שלא יחזרו להתנקם בנו. אני מבקש הגנה" (ש' 61-62). דברים דומים נמסרו בהודעתו השלישית, עמ' 3 ואילך.

47. המתלוננים חיים, אפוא, בפרד ניכר, בין היתר עקב שיחת השיבוש ופניות נוספות שטביעות אצבעותיו של המשיב 1 מצויות בהן, לצד אחרים שהמתלוננים סבורים כי הגיעו מסביבתם של המשיבים וניסו להביא את המתלוננים לחזור בהם מתלונתם. מבלי לייחס זאת למשיבים, יש לקבוע כי המתלוננים מצויים הן במצב נפשי מורכב והן חשופים או היו חשופים לניסיונות שיבוש. עוד נתתי דעתי לאמרת ההגנה בטיעוניה, לפיה כל המעורבים מתגוררים "באותה שכונה" (ככל הנראה הכוונה לאותו אזור) ולכך שבתקיפתו של ר השתתפו אחרים שלא נתפסו ושמהופי התקיפה עולה קשר בינם לבין המשיבים.

כך, המציאות בה יידרשו המתלוננים לתפקד במהלך ההליך הנדון אינה פשוטה, וקיים חשש של ממש להשפעה עליהם.

48. עילת השיבוש מתעצמת נוכח התנהלותו של המשיב 1 שסיפר בחקירתו, שכשבווע לפני שאותר ונעצר ידע שהמשטרה מחפשת אחריו ולא התייצב לחקירה. הסבריו אינם משכנעים: "היה לי עבודה, אני לא יכול להשאיר את העבודה ככה" (הודעה מיום 12.5.15 ש' 121). הוא לא מסר הסבר הולם מדוע לא התייצב בסיום יום העבודה (שם ש' 137). עוד הכחיש תחילה שביצע את שיחת השיבוש (ש' 188), וכשזו הושמעה בו אישר שעשה כן ולא ידע להסביר מדוע הזדהה כ"יוסי לוי" (ש' 202).

49. כל אלה מקימים עילות מסוכנות ניכרת לצד חשש של ממש לשיבוש ההליכים בדגש על השפעה על המתלוננים. המדובר בעילות בעלות משקל.

50. מאידך, המשיבים הינם בחורים צעירים, ללא הרשעות קודמות בפלילים. טיעון ההגנה לפיו מעצרם הותר עליהם חותם הרתעתי הוא מתקבל על הדעת בנסיבות אלה. על רקע זה ולמרות עצמת עילות המעצר, אני סבור כי אם יוצעו תנאי שחרור הולמים, ניתן יהיה לבחון את האפשרות להימנע ממעצר עד לתום ההליכים.

עם זאת אדגיש, כי על החלופה המוצעת להתמודד עם עילות המעצר כמתואר לעיל. הדבר מצריך תנאים קפדניים שיענו, בין היתר, לרצון להגן על המתלוננים ובהתחשב בשלומם הנפשי. מסיבה זו אני סבור כי ניתן להורות על שחרור המשיבים לסביבתם של המתלוננים. ההגנה עצמה טענה כי כל המעורבים מתגוררים "באותה שכונה". חלופה מתאימה חייבת לכלול הרחקה גיאוגרפית. זאת ועוד, נוכח הטענות לניסיונות המגיעים מסביבתם הקרובה של המשיבים, על הפיקוח האנושי המוצע להציג אנשים שברי כי אינם מעורבים. כל זאת, לצד ערבויות כספיות מתאימות ותנאים שימנעו יצירת קשר טלפוני או אחר.

51. בכפוף לקביעות אלה, יתנהל המשך הדיון.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ה, 25 מאי 2015, במעמד הנוכחים.